

Отворено писмо диве

Пише: Јелена Карлеуша
уторак, 02 новембар 2010 19:03

(Куир, 01.11.2010)

Видим стално ми пишу некаква отворена писма, ја прочитам, али, искрено, ништа не разумем. Ви, бре, људи (илити жене, како год) не знате да се изразите! Највише ме засмеје коментар како ВИ пишете и делујете већ 20 година, а ја напишем пар колумница и настане хаос (на вашем месту ја се тиме не бих хвалила)! Јеби га, шта да вам кажем... Ко зна - зна. Овако се пишу отворена писма:

ОТВОРЕНО ПИСМО КУРИРУ

Драги уредниче, ако није проблем, ја бих да престанем с писањем. Нећу да ови ваши колумнисти помисле да им узимам леба. Показала сам шта могу, и то како. Све остало би било паламуђење. А ви знате да ја нисам таква. Заједно смо учинили велику ствар, добру ствар за Србију. Ударили смо шамар предрасудама. Месец дана је Србија била епицентар јаког културолошког земљотреса, какав није дрмао одавно. Нисте ме цензурисали, нисте се плашили и хвала вам на томе. Пустите ме сад. Најбоље је престати кад је најслађе. А ја сам ту за вас, увек ћу бити далеко само један телефонски позив.

ОТВОРЕНО ПИСМО КОЛЕГАМА

Мишеви једни, шта сте се усрали? Извуците своје дебеле гузице из сира. Само нешто цијучете, шатро тетке носите лек! Марш! Живите од овог народа! Јавне сте личности! Покажите став, покажите да нисте глупи као к..ац, покажите да вама не може да се манипулише, покажите да вам је стало до ове земље. И ваша гузица је у процепу! Ако народу није добро - неће бити ни вама! Искористите своју популарност у праве сврхе! Позовите, апелујте, помозите! Будите на страни правих, не подржавајте стоку! „Али,

Отворено писмо диве

Пише: Јелена Карлеуша
уторак, 02 новембар 2010 19:03

Јелена, ми се бавимо музиком, а не политиком, бла, бла, трућ, трућ"... Ма немој, а знате да серете о мени по новинама и да ме оговарате по цео дан? То знате, а? „Јаоо, ова Карлеушааа... Само прави проблеме и скандале, ију, страшно"... Није вам пало на памет да ме подржите? Хахаха, а и ја питам глупости! Једино што би ви подржали, и то једногласно, јесте да цркнем у несносним боловима. Сви вам се смеју, мисле да сте глупи и необразовани (а има вас, није да вас нема...), покажите да не живите залудно ко бубрег у лоју! И не, не брините, нећете подржати тиме мене, него бољу Србију. Ајд сад чибе. И покушајте да ми одговорите на ово у лице, а не да заћутите као п..ке кад уђем у просторију. Скупите петљу, ипак вас је више! Једна ДИВА, а вас толико.

ОТВОРЕНО ПИСМО СРБИЈИ

- Ој, Србијо, земљо мајко! У теби данас уместо оморике расту Палме, мајмуни су уместо домаћих животиња најбоља роба за извоз! Квалитетни, ухрањени, сјајне длаке. Стидиш ли се ко ти све седи у Скупштини? Стидиш ли се погрешних хероја? Стидиш ли се глади и страха? Стидиш ли се што децу не можеш да прехраниш? Стидиш ли се побијених вођа, изгубљених ратова, изгубљених синова? Стидиш ли се изгубљеног Косова? Стидиш ли се националних „мајки“? Еее, Србијо, сиротице поцепаних најлон чарапа! Некад су твоје груди биле беле и меке, данас дојиш отровним млеком! Вирус је у теби, вирус мржње. Нећу више да пијем, нећу више да те волим, зубићи су ми порасли таман толико да ти их у очају покажем! Пружи ми руке, хоћу у теби опет да препознам мајку а не маћеху.

ОТВОРЕНО ПИСМО СВИМ КОЛУМНИСТИМА

- Одахните, ја за ово више немам нерава. Знате зашто сам показала да сам боља од вас? Зато што, за разлику од вас, не пишем говоре за усраних 100 еврића! Не продајем речи, поклањам их, не размишљам шта пишем, не мерим лукаво као ви, мени се из срца излива. Е, зато је једна моја колумна боља од хиљада ваших. Мој живот је музика, од тога живим. Остављам вас да пишете оно што нико неће прочитати и нико неће разумети. Остављам вас певајући.